

DYRENES BESKYTTELSE

Alhambravej 15
1826 Frederiksberg C
Tlf. 33 28 70 00
db@dyrenesbeskyttelse.dk
www.dyrenesbeskyttelse.dk

1. maj 2012
4.5.10.2

Svar til København Fur
på åbent brev til Dyrenes Beskyttelse offentliggjort i dagsblade den 20. april 2012.

I annoncer og TV-reklamer efterlyser København Fur i denne tid debat af minkproduktionen ved at fremvise billeder af tilskadekomne mink og stille spørgsmålet, om vi har plads til denne svagheit i det danske samfund?

Dyrenes Beskyttelse tog handsken op og blandede sig i den debat, der var lagt op til, ved at indrykke annoncer i de samme dagblade, som spørgsmålet var blevet rejst i.

På denne baggrund indrykkede København Fur et åbent brev til Dyrenes Beskyttelse, som vi hermed besvarer.

Samarbejde imellem Dyrenes Beskyttelse og København Fur

Indtil udgangen af 2006 var der, som omtalt i det åbne brev, et samarbejde mellem København Fur og Dyrenes Beskyttelse. Samarbejdet omfattede forsøg på forbedringer af minks velfærd på den korte bane (mindre forbedringer) og den lange bane (større forbedringer). Da det efter en fælles anbefaling af pelsdyrbekendtgørelsen viste sig, at København Fur ikke var indstillet på forfølge den aftalte strategi om at arbejde langsigtet på større forbedringer, løb samarbejdet ud i sandet. Der er altså ikke tale om et kursskifte fra Dyrenes Beskyttelses side, hvilket København Fur er ganske klar over.

Det har fra starten stået klart, at Dyrenes Beskyttelse ikke anså pelsdyrbekendtgørelsens bestemmelser for tilstrækkelige til i sig selv at sikre minks velfærd, hvorfor Dyrenes Beskyttelse ikke ønsker at blive taget til indtægt for dette synspunkt, hverken direkte eller indirekte. Dyrenes Beskyttelse har gentagne gange gjort København Fur opmærksom herpå, og skal benytte lejligheden til igen at påpege dette.

Endvidere skal det på det bestemteste påpeges, at Dyrenes Beskyttelse ikke deltager i spredning af propaganda eller andre former for aktivistisk adfærd selvom det synes som om, at København Fur i det åbne brev forsøger at knytte vores navn til dette.

Tal og procenter

København Fur anfører i det åbne brev, at Dyrenes Beskyttelse ved at bringe et andet tal ind i debatten (50 pct. af farmene fik kritik, påbud eller blev politianmeldt af myndighederne i 2010) anerkender København Furs påstand om, at under 1 pct. af mink kommer til skade, så de må aflives. Dette er ikke tilfældet, selvom vi ikke har taget diskussionen i offentligheden. Dyrenes Beskyttelse finder dels, at datagrundlaget for på-

standen er meget svagt og dels, at påstanden er et forsøg på at fjerne fokus fra det væsentlige, nemlig minkens leveforhold.

Der er ikke kun problemer med velfærden, der hvor man er nødt til at aflive dyrene. Det er væsentligt at slå fast, at bidskaderne er en følge af, at mink er solitære og territoriale dyr, der ikke huses i henhold til deres natur. Dansk Pelsdyravlerforening skriver det meget direkte i sin håndbog "Minkproduktion":

"Mest hyppigt ses bidskader. Når dyrene er ca. 3 måneder gamle er de absolut ikke sociale. De har måske vænnet sig til at leve i et bur med en kollega fra fødslen, men tåler senere i livet ingen fremmede i buret. Selv med en velkendt kollega eller søster/brøder kan der pludselig opstå slagsmål, der i værste tilfælde ender med den enes død og pelsbid på den anden"

Bogen er seneste udgave, men mere end 20 år gammel. At mink stadig er mink og deres grundlæggende natur den samme fremgår af Dansk Pelsdyravls helt nye branchekode fra 2011:

Da mink fra naturen er solitære dyr, er det vanskeligt at undgå konflikter, når de går sammen. Hvis mink føler sig generede, vil de reagere ved at bide hinanden. Dette kan resultere i sår med evt. infektion til følge. Bidskader kan således opstå vilkårligt og evt. få minutter efter, at dyrene er tilset.

Dyrenes Beskyttelse valgte i stedet at inddrage tal fra myndighedernes kontrol af samtlige minkfarme foretaget i 2010. Dette er det seneste publicerede kontrolresultat fra den generelle kontrol, og det fremgår, at hver anden farm fik påbud, indskærpelse eller politianmeldelse. Dyrenes Beskyttelse finder dette tal stærkt bekymrende og bekymringen bliver ikke mindre af, at myndighedernes kontrol igen og igen viser lignende resultater.

Fødevarerstyrelsens tal – 2010.

I det åbne brev anerkender København Fur tallet fra myndighedskontrollen i 2010, som oplyst af Dyrenes Beskyttelse, men underkender det samtidig ved at henvise til at redekasserne måske alligevel godt må være så små, at der ikke er plads til, at alle dyr kan hvile samtidig på redekassens bund (loven siger at alle skal kunne benytte redekassen samtidig) og at rørene måske alligevel godt måtte være under 4 cm i diameter, selvom lovens intention var, at minkene skulle kunne gemme sig i dem.

Med andre ord, en indsigelse, der ikke viser vilje i forhold til at tilgodese minkenes velfærd gennem konstante indsigelser mod myndighedernes tolkning af reglerne til fordel for dyrene.

Nul-tolerance

I den igangværende kampagne går minkbranchen endnu længere og anklager myndighederne for at praktisere nultolerance. I den seneste kampagnekontrol udført af Fødevarerstyrelsen i 2011 fandt det veterinære rejsehold, at 42 pct. af farmene ikke havde taget korrekt hånd om syge og tilskadedkomne mink, og 21 pct. blev endda politi-

anmeldt. Ikke for sår og skader som sådan, men for ikke at have taget sig af mink med sår og skader. Havde avleren aflivet de skadede mink rettidigt, havde det således ikke ført til politianmeldelse, så havde det været fuldt lovligt. Så længe der behandles og aflives, må avleren i princippet have så mange syge og skadede mink, det skal være. Denne kontrol blev foretaget i besætninger, hvor der tidligere af myndighederne var konstateret problemer, og det kan kun tolkes som, at minkavleren ikke har været i stand til eller haft vilje til at rette op i sin besætning, selvom man er blevet bedt om det af myndighederne. Det er vanskeligt at se det som den nultolerance, branchen modsætter sig i kampagnen.

Bemærk, at det jo er meget grove sager, eksempelvis en mink med tre afbidte ben og afbidt hale efterladt i buret, eller mink, der er så godt som gået over i to dele. Ikke for at fremhæve disse ekstreme tilfælde, men for at anskueliggøre, at myndighederne naturligvis må skride ind i sådanne tilfælde. Så grove skader skal avlerne selvfølgelig finde og selv aflive. Skaderne er til at få øje på.

Nye krav til minkfarmere

Sidst i det åbne brev kommer København Fur ind på nyindførte krav om uddannelse af farmere, branchekode og dyrlægebesøg samt branchens omfattende økonomiske indflydelse på den danske pelsdyrforskning. Uddannelse og regelmæssige dyrlægebesøg er tiltag, som hilses velkommen af Dyrenes Beskyttelse.

Dette kan medvirke til at afhjælpe den manglende efterlevelse af gældende lovgivning, som påvist af de myndighedskontroller, som skiftende ministre år efter år har måttet gennemføre i ekstraordinært omfang.

Annonce i Dyrevennen

København Fur har forespurgt på en annonce i vores blad Dyrevennen. Vi afslog, da vi har et etisk kodeks omkring vores blad, hvorefter vi ikke modtager penge fra landbrugsorganisationer. København Fur har efterfølgende inviteret vores kredsformænd på besøg på minkfarme, hvilket har stået dem frit for.

Dialog og samarbejde

København Fur vil gerne i dialog, slutter det åbne brev, og opfordrer til at genoptage samarbejdet. Dyrenes Beskyttelse samarbejder gerne med organisationer, der har et reelt ønske og den fornødne vilje til at forbedre dyrs velfærd.

Dyrenes Beskyttelse har mange forslag til, hvordan dyrevelfærden for mink kan forbedres, herunder forslag til små forbedringer, der med små omkostninger kan indføres i de eksisterende bure nu og her. Det er dog afgørende for Dyrenes Beskyttelse, at målet er, at minkproduktionen tilrettelægges, så den tager hensyn til minkenes natur og behov.

Og dette mål skulle ikke være umuligt at nå med lidt vilje fra begge sider.